

Aleksis K - viikonvaihte

Plutokratian loppu

Maailman tähtitieteilijät ovat päättäneet, että Pluto ei ole enää planeetta, koska se on liian pieni sellaiseksi. Se on tästedes vain yksi ”plutomainen kohde” tuhansien kaltaistensa Auringon kiertäjien joukossa.

No niin, ähäkutti, mitäs nyt sanotte, plutolaiset? Kyllä sitä planeettana olemista kestikin, Pluton löytymisestä eli vuodesta 1930 lähtien. Siis 76 vuotta, kauemmin kuin Neuvostoliittoa. Sitä oltiin niin planeettaa, niin planeettaa, vaikka koko möhkäle on vain mitätön kääpiö jossakin aurinkokuntamme takamailla. Maapalloon tuollaisia Plutoja mahtuisi 500 kappaletta. Hidaskin tämä mönkijä on, sen kierros Auringon ympäri kestää 248 vuotta, kun oma maapallomme hujauttaa saman kierroksen vuodessa, vaikka on paljon suurempi.

Pluto näyttää suunnilleen sopivan kokoiselta EU:n jäsenmaalta, joten siitä vain hakemusta laittamaan Olli Rehnille. Katsotaan sitten porukalla, voidaanko unionia laajentaa Plutoon joskus Turkin jäsenyyden jälkeen.

Jotain tolkkua oli syytäkin saada planeettajärjestelmäämme, sillä tuollaisista siipiveikoista kärsii koko aurinkokunnan arvovalta. Mitähän ne ovat meistä Andromedassakin ajatelleet? Kun suursiivous on saatu hyvälle alulle, ei sitä kannata tähän lopettaa. Kuulostellaan nyt vähän aikaa, kuuluuko Plutosta kovin äänekkäitä vastalauseita, ja jos tai kun ei kuulu, jatketaan karsimista. Mitä me teemme esimerkiksi Saturnuksella? Eihän se edes näytä planeetalta, vaan pölynimurilta tai lierihatulta renkaineen. Ei meillä muillakaan sellaisia renkaita ole, joten Saturnus ei selvästi kuulu joukkoon. Se voidaan alentaa vaikkapa rinkelätähtien kastiin.

Neptunus taas on niin kaukana Auringosta, että siellä on tuhottoman kylmä. Kyllä kunnan planeetan lämpötilan pitää olla plussan puolella, muutenhan kaikki on ikuisesti umpijäissä. Kylmäkiertolaisiksi voidaan äänestää Neptunuksen ohella myös Uranus ja Jupiter. Mars on siinä rajoilla, mutta se on koostumukseltaan aika höttöstä ja siltä raukalta puuttuu kunnan ydin. Ei sitäkään siis voi oikein planeettana pitää, vaan se kuuluu marsipaanien joukkoon.

Jäljelle jäävät Maan ohella Venus ja Merkurius, nuo sinänsä mukavat pikkuveijarit meidän ja Auringon välissä. Valitettavasti tiukasti seulomalla nekään eivät ansaitse planeetan arvonimeä. Ne ovat aivan liian kuumia ja öisin myös pimeitä, koska niillä ei ole edes kuita.

Näin ollen aurinkokuntamme muodostuu asiallisesti ottaen vain Auringosta ja Maasta. Aurinkoa ei tarvitse poistaa planeettojen joukosta, koska se ole koskaan siihen kuulunutkaan. Asia sinänsä on, kumpi lopulta kiertää kumpaakin. Ylivoimaisesti suurin osa ihmiskunnan historiasta on oltu sitä mieltä, että Aurinko kiertää Maata, mutta joskus pimeällä keskiajalla keksittiin, että asia olisi toisin päin. Ei kai tuo ole sen lopullisempi totuus kuin Pluton planeetanarvokaan, joten kiertojärjestykseen voidaan vielä palata. Tarvittaessa voidaan päättää kansanäänestyksellä, kiertääkö Maa Aurinkoa vai Aurinko Maata. Onhan tässä kansanäänestetty pienemmistäkin asioista, kuten viinan vapauttamisesta ja EU:hun liittymisestä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)